

KIRJE TOIMITUKSELLE

Allekirjoittanut on katsonut velvollisuudekseen, nyt jo „*Pravdan*” ja „*Neuskaja Zvezdan*” vakituksena poliittisena avustajana, esittää vastalauseensa näitä lehtiä johtavien virkaveljiensä menettelystä kriittillisenä aikana.

Pietarin työväenkuuriassa ja toisessa kaupunkikuuriassa toimeenpantavat vaalit ovat kriittinen ajankohta, viiden vuoden työtulosten toteutumisen ajankohta, sellainen ajankohta, jolloin määritellään monessa suhteessa tulevan viisivuotistyön suunta.

Työväendemokratian johtavan lehden on tällaisella hetkellä ajettava selvää, lujaa, tarkasti määriteltyä politiikkaa. Mutta „*Pravda*”, joka on asiallisesti suuressa määrin johtava elin, ei aja tällaista politiikkaa.

„*Lutsh*” ja „*Metallist*”²³⁰ pitävät kovaa ääntä „yhtenäisyydestä” harjoittaen tämän „suositun” lipun varjolla *pahinta* likvidaattorien politiikkaa, nimittäin yllyttävät mitättömän pientä vähemmistöä olemaan alistumatta marxilaisten työläisten valtaenemmistön tahtoon Pietarissa,—tyrkyttävät johdonmukaisen työväendemokratian *sadoille* työläisryhmille väkisin joidenkin kolmen, viiden, kymmenen pienen intelligenssiryhmän ja vähälukuisen työläisryhmän valitsijamiesehdokasta.

Niiden muutamien päivien aikana, jotka ovat jäljellä työläisten valitsijamiesten vaaleihin, niiden muutamien viikkojen aikana, jotka ovat jäljellä Pietarin toisessa kuuriassa toimitettaviin vaaleihin, „*Pravdan*” olisi ehdottoman välttämättä käytävä *armotonta* taistelua tätä kauniilta kuulostavilla ja suosituilla korulauseilla verhottua työväenjoukon *petkuttamista* vastaan. On ehdottomasti mitä seikkaperäisimmin selostettava, todistettava, tolkutettava jok’ikiselle, ensinnäkin, että likvidaattoruus ei ole marxilainen, vaan liberaalinen virtaus;

toiseksi, että yhtenäisyys vaatii vähemmistöön alistumista enemmistön tahtoon, ja likvidaattorit ovat ilmeisesti mitättömänä vähemmistönä, kuten kahdeksan kuukauden työkokemus on osoittanut;

kolmanneksi, että niiden, jotka haluavat tukea *työväendemokratiaa*, on tiedettävä, *missä* ovat työväen suuret joukot ja *missä* poroporvarillinen, marxilaisuutta leikkivä intelligenssi;

neljänneksi, että konferenssin, jota likvidaattorit ja „Lutsh” puuhailevat, ovat hylänneet ja paljastaneet sekä puolueeton Plehanov (hän sanoi suoraan, että likvidaattorien konferenssiin osallistui „ei-puoluekantaisia ja puolueenvastaisia aineksia”) että jopa antilikvidaattoreille vihamielinen Aleksinski.

J.n.e., j.n.e.

Ellei „*Pravda*” selitä kaikkea tätä ajoissa, niin nimenomaan *se* on oleva syyppää rikkinäisyyteen ja hajaannukseen, sillä työläisten valtaenemmistö takanaan ja selostamalla asian ajoissa „*Pravda*” voisi *varmasti* turvata yhtenäisyyden, koska likvidaattorit ovat kylläkin aika poikia kerskailemaan ja uhkailemaan, mutta käytännössä eivät koskaan rohkenisi toimia „*Pravdaa*” vastaan.

„*Pravda*” on itse myöntänyt, että on olemassa kaksi täysin muodostunutta linjaa, ohjelmaa, yhteistahtoa (elokuinen likvidaattorien ja tammikuinen). Samalla „*Pravda*” antaa aiheita luulla, että se ajaa jonkinlaista „omaa”, kolmatta, jonkun äskettäin keksimää linjaa, joka päättyy (niin kuin syrjäiset kirjoittavat meille Pietarista, sillä „*Pravdan*” toimituskunta ei missään nimessä tahdo kunnioittaa meitä vastauksellaan) joko siihen, että kolmesta ehdokkaasta yksi luovutettaisiin likvidaattoreille, tai ehkä siihen, että koko toinen kuuria luovutettaisiin heille „vaihtokaupaksi työväenkuuriasta”. Jos nämä huhut ovat perättömiä, niin „*Pravda*” on täysin *syyllinen* niihin, sillä ei saa kylvää marxilaisten keskuuteen sellaista epävarmuutta, että ilmeiset *ystävät* — marxilaiset uskovat näitä huhuja ja levittävät niitä.

Kuumeisena aikana „*Neuskaja Zvezda*” lakkaa ilmestymästä, ilman yhtäkään kirjettä ja selitystä, yhteinen mielipiteiden vaihto keskeytyy *tykkänään*, ja poliittiset avustajat jäävät *neuvottomiksi* tietämättä *ketä* he auttavat viemään läpi, jokoahan likvidaattoria. Minun on pakko

protestoita jyrkästi tätä vastaan ja katsoa olevani vapaa vastuusta tästä epänormaalista tilanteesta, josta uhkaa aiheutua jatkuvasti pitkäjäisiä selkkauksia.

Pyydän saattamaan tämän kirjeen sekä „*Pravdan*” ja „*Neuskaja Zvezdan*” „isännän” että molempien lehtien koko toimituskunnan kuin myös kaikkien johdonmukaisesti työläisdemokraatteihin lukeutuvien avustajien tietoon.

Terveisin V. Iljin

Kirjoitettu
lokakuun alkupuoliskolla v. 1912
Lähetetty Krakovasta Pietariin

Julkaistu ensi kerran v. 1956
„Kommunist” aikakauslehden
5. numerossa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan
